

5
Prof. Dr Leon Łukaszewicz

Biuro II Kongresu Nauki Polskiej
wpłynęło dnia 28.XI.72

Warszawa, dnia 4.XI.1972 r.

K o r e f e r a t
referatu pomocniczego podsekcji Informatyki
Kongresu Nauki Polskiej pt.

PROGRAMOWANIE, JEZYKI

Przedstawione mi opracowanie ma stanowić pewien materiał dla opracowania zbiorczego referatu podsekcji. Sądzę jednak, że celem pełniejszego spełnienia swoich zadań, korzystne byłyby w nim następujące uzupełnienia lub poprawki.

I. Czy wytyczne są uwzględnione ?

Zgodnie z rozesłaną notatką informacyjną zakres referatu zbiorczego (a tym samym referatu pomocniczego) powinien zawierać szereg pozycji, których brak w przedstawionym mi opracowaniu. Przykładowo nie wyszczególniono żadnych problemów priorytetowych jak i pożądanego rozłożenia wysiłków badawczych, środków realizacyjnych oraz ich rozmiaru. W opracowaniu przedstawiona jest chyba tylko klasyfikacja omawianych problemów co stwarza sugestię, że powinniśmy się zajmować wszystkim i to równomiernie. Oprócz dat historycznych i wypunktowań, w opracowaniu nie podano żadnych liczb.

II. Czy podany podział jest pełny ?

Podział podany wewstępie opracowania wydaje mi się niepełny. Nie obejmuje on na przykład tak istotnej sprawy jak metodyka programowania, której tylko narzędziem są języki programowania.

III. Czy ocena osiągnięć krajowych jest wyczerpująca i wyważona ?

Sądzę, że przedstawiony mi materiał nie spełnia tych postulatów.

W językach programowania czy tylko osiągnięcia w latach 1958-1962 były na poziomie światowym i które z nich ? (brak uzasadnień źródłowych !). Sądzę, że i po roku 1962 mieliśmy wyniki godne wzmianki, np. język CEMMA 2 lub pewne inne języki

krajowe używane nawet poza granicami naszego kraju. Przykładowo też opracowany w IMM translator języka COBOL jest chyba po dziś dzień jedynym tego typu osiągnięciem w krajach naszego obozu.

W systemach operacyjnych, według opracowania, tylko jeden dociekał się naukowej dokumentacji i wzbudził szersze zainteresowanie i uznanie (domyślam się, że chodzi o system SODA). Tymczasem niektóre inne systemy krajowe, np. SO/41 lub TRAN, cieszą się zapewne nie mniejszym uznaniem w środowisku naszych informatyków.

Sądzę, że sprawa właściwej oceny osiągnięć krajowych jest sprawą doniosłą oraz, o ile się o tym pisze, powinna być dokonana w sposób możliwie pełny i skrupulatny.

IV. W jakiej mierze powinniśmy rozwijać własne systemy programowania ?

W części JEZYKI PROGRAMOWANIA podaje się, że ... pojawienie się języków międzynarodowych, dostarczanych wraz z maszynami importowanymi zahamowało twórczość krajową i przesunęło ciężar badań na problemy teoretyczne... Czy wszędzie i czy słusznie ?

Z części SYSTEMY OPERACYJNE nie wynika jasno, jak daleko powinniśmy się angażować w budowę takich systemów, mając zwłaszcza na uwadze, że są to naogół przedsięwzięcia na dużą skalę.

V. Badanie czy tworzenie ?

W części JEZYKI PROGRAMOWANIA termin "badanie" jest powtórzony 9 razy, "projektowane" 1 raz, natomiast "konstruowanie" lub "tworzenie" ani razu. Czy ma to oznaczać ograniczenie się do niejako "strony biernej" naszej działalności na tym polu ?

Zakończenie

Wydaje mi się, że uwzględnienie choćby niektórych poruszonych przeze mnie problemów byłoby korzystnym dla przedstawionego mi opracowania.

L. Lubecki